

را برای طرح مباحث منطقه‌ای با نگاه به منافع ملی فراهم کرده و در این سری نیز همین هدف را با ایده و شکل متفاوتی دنبال می‌کند. سری جدید این برنامه تلویزیونی سه‌شنبه هر هفته ساعت ۱۲ شبکه «شما» روی آنتن می‌رود.

جدید برنامه تلویزیونی «بهارستان» با محوریت گفت‌وگو با نمایندگان مردم مناطق مختلف کشور در مجلس شورای اسلامی، روی آنتن شبکه «شما» می‌رود. این برنامه در سری‌های گذشته نیز با اولویت دادن به مطالبات مردمی در شهرستان‌هایی که دسترسی کمتری به رسانه ملی دارند، فضا

«بهارستانی» دیگر به میزبانی شما

سری جدید برنامه «بهارستان» با محوریت گفت‌وگوی بی‌واسطه مردم استان‌های مختلف با نمایندگان خود در مجلس، سه‌شنبه هر هفته از شبکه «شما» پخش می‌شود.

به گزارش روابط عمومی معاونت امور استان‌های سازمان صدا و سیما، سری

من سریال که به‌زودی از شبکه یک پخش می‌شود

یک سقف

مهران رجبی وشهین تسلیمی بازیگران نقش پدر و مادر خانواده خلیلی در سریال ۸۷ متر هستند / عکس: نینا آقاچری

«متر» را دیده‌اید. سریالی ساخته کیانوش عیاری که مشتاقان آثار این کارگردان مدت‌هاست منتظر سال ۹۶مقابل دوربین برد اما کار تولید و پخش آن تا اصال به طول انجامید. حالا ۸۷متر بعد از چند دقیقه‌ای روی آنتن می‌رود و باید دید تاجا در جلب نظر مخاطبانش موفق خواهد بود؟ سبک یا پکر در آثارش، سبب کنجگاو بسیاری برای دیدن آخرین اثر این کارگردان بعد از فیلم سینمایی

ته‌است، با همدیگر دچار اختلاف می‌شوند. علی دهکردی، فریبا کامران، مهران رجبی، حسین برابره ۸۷ متر گفت‌وگو کردیم. همچنین با شبنم عرفی‌نژاد، بازیگر و سرپرست گروه کارگردانی سریال که تصویر کرده‌ داشته‌ایم.

از سریال «روزگار قریب». جنس بازی‌گرفتن‌هایش را می‌دانم و می‌دانستم باید به گونه‌ای باشم که انگار زندگی می‌کنم نه این‌که بازی می‌کنم. بنابراین برابرم سخت نبود.

این بازیگر در پاسخ به این سوال که بازی زنده‌یاد حسین محب‌اهری در کار حفظ شده یا نه؟ می‌گوید: بله، صددرصد حفظ شده و حتی یک فریم از بازی او کم نشد. ادامه نقش او را هم برادر واقعی‌اش محمد محب‌اهری بازی کرده‌که بسیار به ما لطف داشت و بسیار انسان ارزشمندی است. گرچه شبیه نیستند، ولی ما هم نمی‌خواستیم اصرار کنیم شبیه باشند، بلکه می‌خواستیم پخش‌های بازی زنده‌یاد حسین محب‌اهری حفظ شود. واقعا نبود او دردناک است.

«**با این همه وقتی که گروه گذاشتند، نتیجه کار را چطور می‌بینید؟**»

به‌هرحال کیانوش عیاری پشت این کار است. نام کیانوش عیاری کوچک نیست و او تاکنون فیلم بدی نداشته‌است. جزئیات خیلی برای ایشان مهم است. فکر می‌کنم بی‌شک این سریال برای اهالی و دانشجویان سینما یک کلاس است. برای من هم چنین بوده‌است. در این سه‌سال ونیم از آقای عیاری یاد گرفتم؛ با تمام سختی‌هایی که داشتیم. ۹ ماه به دلیل کرونا و بی‌پولی و... تعطیل بودیم و به خیلی از ما از نظر مالی بسیار فشار آمد اما وقتی کنار آقای عیاری کار می‌کنی هیچ‌کدام از اینها حس نمی‌شود. شاید در یک پروژه دوماهه، یک‌ماه حقوق نگیری برایت آزاردهنده‌باشد ولی ما سه‌سال ونیم با همه سختی‌هایش کار کردیم. بازی در این سریال به من چسبید و فکر می‌کنم به مخاطب هم می‌چسبد. بااین‌که داستان ما در زمانی اتفاق می‌افتد که بالاترین قیمت خانه در تهران حدود متری ۵-۶ میلیون بود آن موقع ساخت کار را شروع کردیم. الان قیمت‌ها تغییر کرده و ناخواسته حرف‌های ما برای قدیم است اما کلیت داستان خوب است و اگر مخاطبان دقت کنند، درگیرش می‌شوند. سوزه جذابی دارد چون موضوع کلاهبرداری را داریم که در مملکت اتفاق می‌افتد و می‌تواند برای خیلی‌ها تلنگر باشد.

«**چه نقشی را بازی می‌کنید؟**»

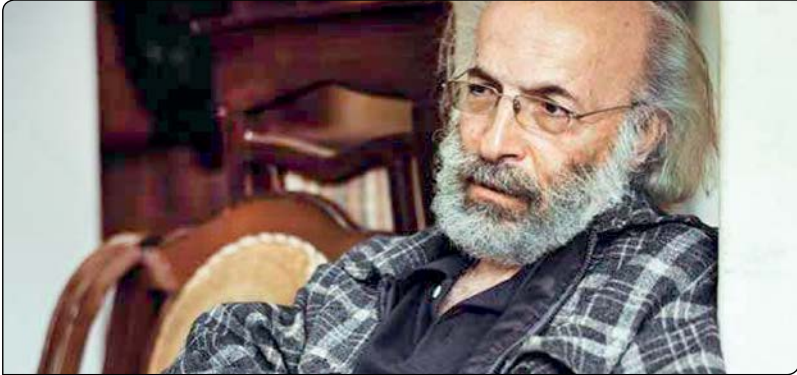
من نقش شاهین، پسر خانواده پوردورانی را بازی می‌کنم. خانواده اصلی داستان که آقای دهکردی نقش پدر، فریبا کامران نقش مادر و غزاله شجاعی نقش یکی از خواهرانم را دارد. این خانواده درگیر خرید یک خانه می‌شوند.

«**تفاوت این نقش با کارهای قبلی‌تان باعث پذیرش آن شد یا نام عیاری برای این همکاری کافی بود؟**»

«هزاران چشم» به سوی تازه‌ترین ساخته عیاری

این‌که سبک خاص عیاری در فیلمسازی را بیپسندید یا نه، با توجه به سلیقه شماست اما همه بر تفاوت زبان آثار او هم‌نظر هستند و این خاص بودن را در آثار این کارگردان کهنه‌کار عنوان می‌کنند. خانه به خانه، هزاران چشم و روزگار قریب از جمله سریال‌هایی است که کیانوش عیاری برای تلویزیون کارگردانی کرده‌است که در دو مورد آخر آن این تمایز بیش از هر چیز به چشم می‌خورد. کارنامه عیاری در سینما هم پر است از آثاری که تحسین منتقدان و مخاطبان را برانگیخته و البته گاه حاشیه‌ساز هم بوده‌است. روز باشکوه، شاخ گاو، بیودن یا نبیودن، بیدارشو آرزو، خانه پدری و کانایه برخی از این فیلم‌های سینمایی هستند. عیاری از سال ۹۶ پشت دوربین قرار گرفت تا قصه‌ای تازه را برای بینندگان سیما به تصویر بکشد؛ قصه‌ای درباره روابط انسانی که او آن را نوشته، تهیه و کارگردانی کرده و تدوین کار را هم بر عهده داشته‌است. باید منتظر ماند و با پخش سریال دید عیاری در آخرین ساخته خود در مسیر فیلمسازی‌اش یک گام جلوتر نهاده‌است یا خیر؟

«**نقل‌های کارگردان**»

این کارگردان در مورد ۸۷متر پیشتر گفت‌وگوهایی با جام‌جم داشته و به نکاتی درباره نگاهش به این قصه اشاره کرده‌است که در اینجا مرور می‌کنیم:

«**من قرارداد ساخت ۸۷ متر را از سال ۸۹ با تلویزیون بستم و در مرحله نگارش فیلمنامه بودم. برخی اتفاقات و مسائل خانوادگی و شخصی مانع شد بتوانم همان موقع کار را شروع کنم. به همین دلیل پروژه در روندی طبیعی و با یک تاخیر شش هفت ساله شروع شد.**»

«**ایده اولیه ساخت مجموعه‌ام به سال‌ها قبل برمی‌گردد اما در آن زمان شرایط برای ساختش فراهم نبود. در آن زمان خلاصه فیلمنامه را نوشته‌بودم و بعد از سال‌ها به مرحله ساخت رسیدم. من انسانیت و ارتباطات میان انسان‌ها را به تصویر می‌کنم. مهم‌ترین عنصری که در اجتماع میان انسان‌ها به چشم می‌آید، دروغ است و ۸۷ متر هم از آنجا‌که سریالی در مورد انسان و انسانیت است، تاثیر دروغ را در جامعه‌مان نشان می‌دهد.**»

«**۸۷ متر جزو مجموعه‌های کاملاً جدی و درامی است که فضای مخصوص به خود را دارد. البته در کنار این قالب لحظه‌هایی را در آن می‌بینید که بازیگران لیخن می‌زنند و این خنده را روی لب بیننده هم می‌نشانند اما به هیچ وجه به واسطه آن چند پلان لیخن، نباید بگویید که این کار طنز و کمدی است. قصه و موضوع کار جزو مسائل رایجی است که به هر طرف نگاه کنید، آن را می‌بینید و در واقع این داستان به شدیدترین شکل ممکن مورد ابتلای خیلی‌ها شده‌است. به همین دلیل جا داشت به این شکل به آن پرداخته شود.**»

«**هسته قصه ابتدا برابرم مهم نیست؛ بلکه بهانه‌ای است تا سراغ ارتباطات انسانی بروم و ارتباطات انسان‌ها را میان خود و جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنند به نمایش در بیاورم. این رفتارهای میان انسان‌های مختلف و با جامعه پیرامونی‌شان فرهنگی را شکل می‌دهد که نمایش آن بسیار مهم است. با این حال هیچ عنصری نمی‌تواند به تنهایی عامل جذابیت یا اهمیت و تشکیل دادن هستی و چیستی یک سریال باشد. سریال ۸۷ متر در ارتباط با آدمیت و انسان است.**»

«**من روشی دارم که سال‌هاست به آن پایبندم، این که به انطباق فیزیکی میان بازیگرانم و نقش‌هایی که برایشان درنظر گرفته شده، فکر می‌کنم. انطباق فیزیکی از هر چیزی برابرم مهم‌تر است و در درجات بعدی به توان بازیگر و رفتار و اخلاقش در پشت صحنه فکر می‌کنم. اگر این معیارها همه در کنار هم وجود داشته‌باشد، خب نور علی نور است. براساس همین انطباق فیزیکی نقش‌ها سراغ بازیگرانی چون مهران رجبی، علی دهکردی، فریبا کامران و شهین تسلیمی رفتم و در کنارشان تعدادی از بازیگران جوان‌تر را هم انتخاب کردم؛ جوانانی که حتما همه‌شان آینده خوبی خواهند داشت.**»

«**با وجود دشواری‌هایی که تصمیم حضور بازیگران تازه دارد اما گاهی برای جا انداختن یک نقش چهره‌های جدید بهتر هستند. چرا؟ چون خیالمان راحت است که این چهره‌ها تجربه‌های دیگری ندارند و دیگر لازم نیست به گونه‌ای چهره‌ای را که از قبل داشتند، گوشه‌ای پارک کنیم و سراغ خلق یک فضای جدید که با آن نقش متناسب باشد، برویم. البته در بین این انتخاب‌ها گاهی کسانی بوده‌اند که ما را به مرز جنون کشانده‌اند و مثلاً کار سه روزه را به یمن وجودشان به ۱۰ روز کشاندند؛ یعنی این مسائل هم در کنار محاسنی که چنین اقدامی می‌تواند داشته‌باشد، وجود دارد. با این حال برای این موضوع سعی می‌کنیم احتیاط کنیم و بهترین انتخاب‌ها را داشته‌باشیم، هرچند این رفتاری خیلی اوقات وجود دارد.**»

«**وقفه‌هایی که گریبانگیر سریال شد، ویرانگر است. علاوه بر روحیه افراد گروه و مشکلات عدیده‌ای که به دنبال این اتفاق ایجاد شد، در حوزه مادی هم خسارت‌هایی وارد شده‌که کار را دچار مشکل کرد.**»

«**متأسفانه به دلیل مسائل مالی کمی سناریو را زیروبرو کردیم تا روایت داستان را به داخل ایران محدود کنیم. خوش به حال آن‌ها که می‌توانند و این امکان را دارند که چنین سفرهایی را برای کارشان داشته باشند. من واقعا نمی‌دانم چرا آن‌ها می‌توانند و من نمی‌توانم.**»

در سینمایی کار می‌کنیم که نمی‌شود گفت فاصله نقش‌ها با یکدیگر خیلی زیاد است. اما بازی در این نقش برای من فاصله زیادی با کارهای دیگرم دارد چون خیلی چیزها درباره بازیگری یاد گرفتم که این چیزها ۲۲ سال پیش از آن‌که کار می‌کردم، بلد نبودم. کمی طول کشید که قلق کار آقای عیاری دستمان بیاید و با راهنمایی‌هایشان راه بیفتیم چون حرف‌هایشان خیلی نکته‌های ریز داشت ولی کم‌کم راه افتادیم و روان شدیم. بسیار مشتاقم سریال را ببینم و امیدوارم به دل مردم هم بنشینند.

«**آثار عیاری شبیه زندگی است و جزئیات فراوانی دارد. ۸۷ متر هم ادامه همین سبک کاری‌وست؟**»

بله. آقای عیاری به شکلی به جزئیات نگاه می‌کند که وقتی بعدش پلان را می‌دیدم متوجه می‌شدم قبل از این، ضعیف، به این بخش اصلا این‌گونه فکر نمی‌کردم؛ برای مثال در سکانسی من باید از ماشین پیاده می‌شدم و در ماشین را قفل می‌کردم. پنج متر با در خانه‌ای فاصله داشتم که باید می‌رفتم و درش را می‌زدم. هر بازیگری برای بازی این لحظات اگر بخواهد خیلی نشان دهد بازیگری بلد است چند دقیقه‌ای با ریموت ور می‌رود، در را چک می‌کند و... اما ما این لحظات پرت را در کار با آقای عیاری نداشتیم. به جایش جزئیات شبیه زندگی عادی داشتیم. از هر بازیگری پرسیدم این لحظات را چطور بازی می‌کردی، اتفاقی که در سریال افتاد، به ذهنش نرسید! آقای عیاری گفتند از زیر در خانه آب بیرون آمده‌باشد که مثلاً حیاط را شسته‌اند، به همین دلیل من مجبور شدم بلندتر گام بردارم و همین من را در آن لحظه درگیر کرد. این لحظه‌های ساده در زندگی هست، ولی در هیچ‌کدام از سریال‌های ما اتفاق نمی‌افتد. برای همین فکر می‌کنم اگر یک قسمت دو بار دیده شود، خیلی چیزها را در آن می‌بینیم.

«**علی سلیمانی، بازیگر نقش محمدرضا پوردورانی:**»

ضدبازی، بازی می‌کردیم

علی سلیمانی، بازیگر نقش برادر آقای پوردورانی شخصیت اصلی قصه است. این بازیگر از حضورش در «۸۷ متر» به جام‌جم می‌گوید.

«**۸۷ متر» یادگاری برای تلویزیون**»

فکر می‌کنم «۸۷ متر» یکی از سریال‌های ویژه تلویزیون خواهد بود و یادگاری می‌ماند چون نوع نگرش آقای عیاری به روابط اجتماعی و آسیب‌شناسی این روابط جالب است و به‌نظم احتمالاً مردم تاکنون این‌گونه به این روابط نگاه نکردند.

«**محمدرضا، بازیگر برادر**»

در این سریال نقش محمدرضا پوردورانی برادر علیرضا با نقش آفرینی آقای دهکردی را بازی می‌کنم. سریال ۴۰ و چند قسمت است و این شخصیت از قسمت ۲۰ وارد قصه می‌شود. محمدرضا سعی دارد به برادرش که به‌زعم او ساده‌لوح است کمک کند. کلاه برادرش را برداشته‌اند و او درصدد اصلاح این ماجراست. در واقع او کمک‌کننده به شخصیت علیرضا است.

«**نگرش ویژه به متن و بازیگری**»

پیش از این تجربه همکاری با کیانوش عیاری را نداشتم. وقتی وارد گروه تولید سریال شدم، دیدم نوع نگرش ایشان به متن، کارگردانی و بازی ویژه است. نمی‌گویم خوب یا بد است؛ ویژه و منحصر به او است. مثلاً اصرار دارند ضدبازی، بازی کنی تا کسی نفهمد که داری بازی می‌کنی. این برای بازیگری که حرفه‌ای نیست یا نابازیگران خیلی سخت است. هماهنگی با آنچه می‌خواهند در سه چهار جلسه اول برای من هم سخت بود اما خودم را به اهداف اجرایی ایشان نزدیک کردم. اوایل کمی برابرم مشکل بود تا متوجه شوم ایشان چه می‌خواهد.

«**دشواری‌های نمایش زندگی**»

بازی در این سریال برای من بیشتر جنبه آموزش داشت تا چیز دیگری. یکی از ویژه‌ترین چیزهایی که از آقای عیاری یاد گرفتم این بود که او لوکیشن‌هایی را انتخاب می‌کند که فوق‌العاده می‌توان در آن با توجه به نوع معماری شهری، مبلمان شهری، مکانیک رفت‌وآمد آ‌هم‌ها و... دکوپاژ کرد. مثلاً ما وسط بازار و چهارراه سیروس پلان گرفتیم. خیلی سخت است که حواس مردم را به بوم و دوربین جلب نکنی. مجبور بودیم حرکت‌های ایذایی بزنیم؛ مثلاً دعوایی الکی را یک گوشه از این منطقه راه بیندازیم تا توجه مردم به آن جلب شود و ما این طرف پلان بگیریم. این کارها انجام می‌شد تا لحظات زندگی وسط چهارراه سیروس به تصویر کشیده شود. من کمتر سینماگری با این نوع نگرش دیده‌ام که بخواهد چنین فضایی را تجربه کند. آنقدر چالش دارد که واردش نمی‌شوند و عطایش را به لقایش می‌بخشند! ولی آقای عیاری به این کار اصرار دارد. نگرش ایشان به نظرم مثبت است. در این سریال مردم را هم در قصه، هم در نگرش دکوپاژی و هم در مراوده نقش‌ها با جامعه به‌صورت کلوزآپ می‌بینید، نه در لاندشات. همین کار را سخت و طولانی‌تر می‌کنند. من چهار ماه قرارداد داشتم اما یک سال و نیم سر